KLÓBRC

si hoví ve své krabici na skříni a nikdo neví, že všechno vidí, a nikdo neví, že všechno pozoruje, mol Pepíno s molem Josefínem mu totiž vykousali v papírové krabici rovných 100 dírek a tak má KLÓBRC celý obývací pokoj jako na dlani a každý večer říká molům Ne, abyste mě snědli, pánové, čekáme s babičkou svůj velký den!

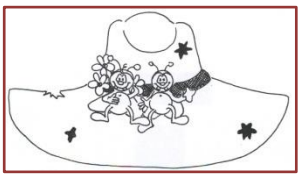

V ten den půjde malá Marjánka poprvé do baletu a babička, která ji tam povede, věří, že Marjánka bude stejně slavnou baletkou, jako byla ona, a já zase věřím, že beze mě babička do baletní školy neodejde.

A taky ne, velký den je tady a Marjánka už stojí v předsíni a babička najednou vzkřikne Bože, a na KLÓBRC bych zapomněla! A Marjánka jen vzdychne Babi, my snad dneska neodejdeme! A babička utíká do obývacího pokoje a dlouho a dlouho se nevrací a Marjánka telefonuje mamince do práce Čekám a čekám a babička nejde a nejde a já nevím, co v tom pokoji tak dlouho dělá, a maminka se na dálku usměje a řekne Trpělivost, slečno, a Marjánka sedí na botníku a kope nohama a hádá.

Je KLÓBRC voňavka a babička se mi celá voní? Anebo je KLÓBRC větrový bonbonek a babička ho cucá, aby měla svěží dech? Anebo je KLÓBRC to potvrzení, že jsem zdravá a můžu tancovat? A není snad KLÓBRC překvapení pro mě? zaraduje se Marjánka – a v tom se otevřou dveře – a babička – jú – vypadá jako hraběnka Parádivá z pohádky v televizi, má na hlavě černý klobouček s černým závojíčkem a moc jí to sluší a Marjánka řekne A ten KLÓBRC máš? A babička pyšně ukáže na hlavu Nevidíš?

Ten je krásný, vydechne Marjánka, až budu velká, taky si koupím KLÓBRC a ne jeden, ale hned tři, KLÓBRC do deště a KLÓBRC, ve kterém budu obědvat v restauraci, a KLÓBRC na pláž. A KLÓBRC se z té pochvaly celý chvěje, a jeho závojíček se lehounce vlní…..

A babička přikývne a jdou prvně do baletu a molové Pepíno s Josefínem, kteří doprovázeli KLÓBRC až do předsíně, svačí tatínkovu šálu a smějí se Tak Marjánka nevěděla, co je to KLÓBRC! Kdyby se nás zeptala, jedna dvě jí to řekneme! povídá Pepíno.

Pro lidi je KLÓBRC klobouk a pro nás, moly, co zbaští látek hory, je KLÓBRC snídaně, oběd, večeře i svačinka! A mol Josefíno se chytne za hlavu a vykřikne Tos jí říct nemohl, hrozně by se lekla a kdoví jestli by nám KLÓBRC neodvezli k tetě do Berouna! Tak já bych se usmál, zazubil se Pepíno, a rychle bych zašveholil Ale neboj se, Marjánko, protože s tímhle KLÓBRCEM naší babičky jsme kamarádi, ten my dva nikdy nesníme!